

υπομονή

υπομονή, η, ουσ. [<αρχ. ὑπομονή], η υπομονή. (Ακολουθούν 16 φρ.)·

- γαϊδουρινή υπομονή, η πολύ μεγάλη υπομονή: «όσο και να τον βρίζεις δεν αντιδρά, γιατί έχει γαϊδουρινή υπομονή»·

- είναι τέρας υπομονής, βλ. λ. [τέρας](#)·

- είναι της υπομονής (κάποιος ή κάτι), **α.** (για πρόσωπα) υπομένει πάρα πολύ: «όσο και να τον βρίσεις δε λέει τίποτα, γιατί είναι της υπομονής || του αναθέτω πάντα την πιο βαριά δουλειά, γιατί είναι της υπομονής». **β.** (για υποθέσεις ή πράγματα) χρειάζεται μεγάλη υπομονή, γιατί απαιτείται πολύς χρόνος για την ολοκλήρωσή του: «και οι δυο πλευρές είναι αμετακίνητες στις θέσεις, γι' αυτό προβλέπεται ότι οι συνομιλίες θα είναι της υπομονής || το λεξικό που κρατάτε στα χέρια σας ήταν ένα βιβλίο της υπομονής, γιατί η συγγραφή του κράτησε κοντά σαράντα πέντε ολόκληρα χρόνια»·

- έσπασε η υπομονή μου, απηύδησα: «έσπασε η υπομονή μου μ' αυτή την γκρίνια σου». (Λαϊκό τραγούδι: *δεν αντέχω άλλο πλέον έσπασ' η υπομονή, κουρασμένο το κορμί μου μέχρι τότε θα πονεί*)·

- έχει ιώβεια υπομονή, έχει πολύ μεγάλη υπομονή: «περνάει πολύ δύσκολα στη ζωή του και οι αναποδιές έρχονται η μια πίσω απ' την άλλη, αλλά αντέχει, γιατί έχει ιώβεια υπομονή». Αναφορά στην Π. Διαθήκη και στη δοκιμασία του Ιώβ από το Θεό·

- έχει υπομονή γαϊδάρου, έχει πολύ μεγάλη υπομονή, μπορεί να υπομένει πολλά: «ακούει χίλια δυο να λέγονται σε βάρος του, αλλά έχει υπομονή γαϊδάρου και δε λέει τίποτα»·

- έχει υπομονή καμήλας, βλ. φρ. *έχει υπομονή γαϊδάρου*·

- έχει υπομονή μυρμηγκιού, βλ. λ. [μυρμήγκι](#)·

- κάνει υπομονή γαϊδάρου, κάνει πολύ μεγάλη υπομονή, υπομένει πολλά: «μέχρι τώρα κάνει υπομονή γαϊδάρου, αλλά, όταν ξεσπάσει, θα μας πάρει όλους και θα μας σηκώσει!»·

- κάνει υπομονή καμήλας, βλ. φρ. *κάνει υπομονή γαϊδάρου*·

- κάνω υπομονή, υπομένω: «λέει ένα σωρό βλακειές, αλλά κάνω υπομονή, για να μη μαλώσουμε». (Λαϊκό τραγούδι: *δεν κάνω πια υπομονή, τώρα σου δίνω το πανί, πάρε το μογαλάκι σου, τράβα στο τσαντιράκι σου*)·

- με τον καιρό και την υπομονή, γίνεται το φύλλο της μουριάς μετάξι, βλ. λ. [μετάξι](#)·

- στα χρόνια της υπομονής, βλ. λ. [χρόνος](#)·

- υπομονή κάνουν και τα λάστιχα, όμως κάποτε κλατάρουν, ειρωνική απάντηση ή απάντηση δυσφορίας σε κάποιον που για κάποια ατυχία, αποτυχία ή δυσκολία μας συνιστά να κάνουμε υπομονή·

- φτάνω στα όρια της υπομονής μου, βλ. λ. [όριο](#)·

- χάνω την υπομονή μου, παύω να διατηρώ την ηρεμία μου, την ψυχραιμία μου: «ότι είμαι πολύ υπομονητικός άνθρωπος, είναι γνωστό τοις πάσι, αν φτάσω όμως στο σημείο να χάσω την υπομονή μου, το καλό που σου θέλω, πάψε να μιλάς»·

- χαρά στην υπομονή του! βλ. λ. [χαρά](#)·